

5. Je třeba článek 18 a čl. 42 odst. 1 první pododstavec směrnice 2014/24 a čl. 2 bod 35 a články 5 a 17 nařízení č. 1013/2006, jakož i další ustanovení tohoto nařízení vykládat v tom smyslu, že veřejní zadavatelé mohou v případě zadávání veřejné zakázky na služby spočívající v nakládání s odpady takovou zakázku zadat v souladu s právními předpisy pouze tehdy, pokud v zadávací dokumentaci jednoznačně a přesně vymezí množství a složení odpadu a další důležité podmínky plnění zakázky (například balení)?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. 2006, L 190, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym w Opatowie (Polsko) dne 8. července 2020 – Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A v. KM

(Věc C-303/20)

(2020/C 329/06)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Opatowie

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A

Žalovaná: KM

Předběžná otázka

Představuje sankce odpovědnosti za přestupek stanovená v čl. 138c odst. 1 polského Kodeksu wykroczeń (zákon o přestupcích) za nesplnění povinnosti posoudit úvěruschopnost spotřebitele stanovené v čl. 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (¹) řádné a dostatečné provedení požadavku stanovit ve vnitrostátním právu účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušení povinnosti věřitele posoudit úvěruschopnost spotřebitele, který členskému státu ukládá článek 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS?

(¹) Úř. věst. 2008, L 133 s. 66.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) dne 22. července 2020 – SIA „MONO“ v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-326/20)

(2020/C 329/07)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Administratīvā apgabaltiesa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně a odvolatelka: SIA „MONO“

Žalovaná a odvolatelka: Valsts ieņēmumu dienests

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 12 odst. 1 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že se zboží podléhající spotřební dani a určené k použití v rámci diplomatických a konzulárních vztahů osvobodí od této daně pod podmínkou, že platba za toto zboží má být provedena bezhotovostními platebními prostředky, že platba byla skutečně provedena a že platbu dodavateli provedl skutečný příjemce tohoto zboží?
- 2) Musí být čl. 12 odst. 2 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS vykládán v tom smyslu, že členské státy mohou stanovit podmínky a omezení, které osvobození zboží podléhajícího spotřební dani od uvedené daně v rámci diplomatických nebo konzulárních vztahů vážou na požadavek, aby kupující tohoto zboží za něj skutečně zaplatil, a to bezhotovostními platebními prostředky?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 9, s. 12.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 22. července 2020 –
Roma Multiservizi spa, Rekeep spa v. Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del
Mercato**

(Věc C-332/20)

(2020/C 329/08)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Žalovaní: Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Předběžné otázky

- 1) Je v souladu s [unijním] právem a správným výkladem bodů 14 a 32 odůvodnění, jakož i článků 12 a 18 směrnice 2014/24/EU⁽¹⁾ a článku 30 směrnice 2014/23/EU⁽²⁾, rovněž s odkazem na článek 107 SFEU, že za účelem určení minimálního limitu 30 % účasti soukromého akcionáře v nově vznikající společnosti se smíšenou účastí, což je limit, který vnitrostátní zákonodárce při provádění zásad [unijního práva] stanovených v této oblasti unijní judikaturou považuje za přiměřený, musí být zohledněno pouze formální/listinné složení výše uvedeného akcionáře, anebo zda orgán veřejné správy, který vyhláší zadávací řízení, může – nebo dokonce musí – zohlednit svou nepřímou účast v soukromém akcionáři-soutěžiteli?
- 2) V případě kladné odpovědi na předchozí předběžnou otázku, je v souladu a slučitelné se zásadami [unijního práva], a zejména se zásadou hospodářské soutěže, proporcionality a přiměřenosti, že orgán veřejné správy, který vyhlásí zadávací řízení, může ze zadávacího řízení vyloučit soukromého akcionáře-soutěžitele, jehož skutečná účast v nově vznikající společnosti se smíšenou účastí je v důsledku zjištěné přímé nebo nepřímé veřejné účasti ve skutečnosti nižší než 30 %?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).